

Refleks

maandelijks infoblad van VTB-VAB diakring BLANDIA

foto: Freddy

30ste jaargang — nummer 280 — maart 2009

GRAPPIG

Woensdag 11 maart 2009-20h-parochiaal centrum Uitkerke

* Werkavond

Wij fotograferen zelf « zware » motoren en « lichte » meisjes; breng je toestel en eventueel een flits mee.

Woensdag 8 april 2009-20h-parochiaal centrum Uitkerke

* Gastspreker D. Van Troyen toont ons zijn werk

* Beoordelen foto's voor de tentoonstelling

Woensdag 29 april 2009-20h-parochiaal centrum Uitkerke

* Babbelavond

Vrijdag 8, zaterdag 9, zondag 10 mei

* Driedaagse Blandiareis

Naar Den Haag, Delft en Scheveningen

Woensdag 13 mei 2009-20h-parochiaal centrum Uitkerke

* Jurering jaarthema « GRAPPIG »

* Beoordelen foto's voor de tentoonstelling

Woensdag 10 juni 2009-20h-parochiaal centrum Uitkerke

* Foto's selecteren voor de tentoonstelling

kalender

Bijna halfweg de kort maand konden wij rekenen op een ruime aanwezigheid op Blandia's tweede woensdag. Wellicht was iedereen nieuwsgierig om de resultaten van de 21 juli rally te aanschouwen? Zelfs was er een "spekkemarchand op rust" die ons met zijn aanwezigheid kwam vereren.

Dat onze verantwoordelijken flink geïnvesteerd hebben om van de twaalfde editie van de tentoonstelling iets unieks te maken bewijst de aankoop van veertig fotokaders waarin zo hopen en verwachten zij, veertig geselecteerde foto's van het formaat 30x45 zullen prijken. Een exemplaar van de kaders is op de vergadering aan de aanwezigen getoond en zo kon iedereen zich overtuigen van de degelijke kwaliteit.

Opnieuw hadden enkele leden foto's mee waaruit beelden voor de volgende tentoonstelling werden geselecteerd. Maar we zijn er bijlange nog niet!!! Dus volgende maanden nog meer tonen.

Wat de rally betreft; slechts vijf deelnemers hadden het gevraagde reeksje van hun opnamen met succes gerealiseerd, waarvoor

onze felicitaties. Bij het vertonen van de reeksen viel mij op dat iemand van de deelnemers wellicht een verre afstammeling van de indianen of andere trappers moet zijn. Dat kon ik uitmaken uit zijn fascinatie voor sporen. Het spoorzoeken zit hem blijkbaar in de genen.

Terwijl deze bijdrage aan de Reflex op de PC aan het groeien is weet ik nog niets van de uitslag van de jurering. Dit verneem ik wel bij ontvangst van de volgende uitgave. Een ding weet ik zeker de tweede en derde van de uitslag zitten meteen goed voor hun deelname aan de fototentoonstelling. Zij krijgen als prijs namelijk een gratis afdruk van een van hun foto's, dit betekent dus één gratis van de club en één gratis als prijs voor deelname aan de rally. Alvast proficiat. Zij die nog wensen op 8, 9 en 10 mei mee te gaan wachten niet te lang om uw deelname te bevestigen.

Afspraak op woensdag 11 maart aanstaande.

De voorzitter

voor u gelezen:

Om het begrip « witbalans » te begrijpen, moeten we eerst even kijken waarom dit op onze toestellen zit of waarom dit achteraf via software aangepast kan worden. Het basisprincipe is het volgende: elk onderwerp, elk object, elke persoon, gewoonweg alles wat je ziet, is zichtbaar doordat dat onderwerp licht weerkaatst. Zo is het moeilijker om in zwart structuur te zien, vermits de zwarte kleur het licht absorbeert. Daarentegen merk je op een wit laken zeer snel vlekken op, aangezien wit het licht zeer goed weerkaatst. Meer weerkaatsing betekent dus: beter zien...

Niet alleen wordt het door de weerkaatsing mogelijk om objecten te zien, maar ook een kleur wordt daarvoor gevormd. En dat leidt ons tot het volgende: de kleur die een onderwerp weerkaatst, hangt zodoende ook af van de kleur van de lichtbron. Ons menselijk brein is in staat om kleurveranderingen die resulteren uit een ander belichting op te vangen en te corrigeren, maar voor een fototoestel is dat al iets moeilijker. De mens zal een wit voorwerp zowel in de schaduw, als in zonlicht of onder een gloeilamp altijd als wit aanzien. Maar een fototoestel moet dit zelf corrigeren, wat niet altijd perfect verloopt. Neem maar eens een foto van een object in daglicht, of op een tafel met gloeilampen erop gericht. Zonder correcties geeft dit een totaal verschillend beeld.

Zo komen we bij het begrip "kleurtemperatuur". Dit is de maat van de kleur die een lichtbron uitstraalt, uitgedrukt in graden Kelvin. Waarom graden? Wel, vermits kleurtemperatuur de temperatuur is tot dewelke een voorwerp verhit zou moeten worden om licht in dezelfde golflengte uit te stralen. Daglicht wordt conventioneel rond de 5400K geacht, en waarden tussen 5000K en 5500K lijken wit. Lagere kleurtemperaturen, zoals van gloeilampen, komen geliger over en hebben waarden rond de 3000K. De beginnende modelfotograaf die graag met gloeilampen wil werken om kosten te besparen, heeft dus meer werk dan de fotograaf die met daylight-lampen of flitsers werkt. De eerste zal namelijk zijn witbalans (de manier om via je fototoestel de kleurtemperatuur goed te krijgen) moeten aanpassen om geen gelige foto's te krijgen.

Telkens als je dus een nieuwe lichtomstandigheid krijgt, verkrijg je eveneens een andere kleurtemperatuur en moet je een andere witbalans instellen. Sluipt er plots een wolk voor de zon, dan zal de kleur van de lichtbron veranderen (niet theoretisch uiteraard; de zon blijft dezelfde kleurtemperatuur uitschijnen, maar wel praktisch). In de natuur heb je dat vrij vaak en kan je dus niet met constant dezelfde witbalans op je toestel werken. Op de betere toestellen kan je daglicht, bewolkt, TL-verlichting en zo verder manueel instellen.

de grijskaart

In een professionele studio zal je geen verschillen hebben, omdat studioflitsers of daylight-lampen daglicht produceren, en daar heb je bovendien ook altijd dezelfde kleurtemperatuur als je met dezelfde verlichtingsapparatuur werkt. Kijken we echter terug naar de fotograaf met gloeilampen, dan moeten we de volgende opmerking maken. Bij lage kleurtemperaturen levert een willekeurige kleine kleurverandering een groter kleurverschil op dan bij hogere kleurtemperaturen. Gloeilampen staan niet echt bekend om hun constante kleurtemperatuur en het is dus moeilijker om de juiste witbalans in te stellen voor een reeks foto's.

Oplossing.

Er bestaat in deze problematiek van kleurtemperaturen een zeer eenvoudige oplossing, namelijk het werken in RAW-bestanden. Bij een foto genomen in RAW-formaat kan je achteraf in een RAW-converter namelijk zeer snel en eenvoudig de kleurtemperatuur aanpassen. Maar ook vooraf kan je de kleurtemperatuur correct zetten. Een kleine opmerking die nog gemaakt moet worden: ook foto's in JPG of TIFF kunnen achteraf nog aangepast worden, maar dat gebeurt dan niet door de kleurtemperatuur, maar met de curven.

Zoals aangehaald, kan een kleine verandering in de kleurtemperatuur een groot effect hebben. En daarenboven willen we altijd graag de kleu-

ren zoals ze waren, maar het is moeilijk om je dat tussen vele foto's te herinneren. En hier komt het nut van de grijskaart kijken.

Zowel de natuur- als de studiofotograaf hebben hier een voordeel bij. De natuurfotograaf neemt twee foto's, één met en één zonder grijskaart op de foto; zo kan hij achteraf de witbalans tot in de precisie juist zetten. De studiofotograaf neemt één foto met een grijskaart, en kan achteraf in batch alle foto's naar die kleurtemperatuur gelijkzetten vermits hij onder constante kleurtemperatuur heeft gewerkt. Het kan ook op voorhand, zodat je geen softwarematige aanpassing achteraf nodig hebt, maar dat is toestelafhankelijk. De meeste toestellen kunnen namelijk een PRESET witbalans aanmaken. Dan houd je de grijskaart beeldvullend voor je lens en dan gaat de camera de correcte kleurtemperatuur aan de hand daarvan meten en behouden voor alle foto's.

Een leverancier van grijskaarten is Dynatech, (<http://www.dynatech.info>). Een bestelling bij Dynatech verloopt zeer vlot. De vlotte afhandeling en snelle verzending is een pluspunt. De grijskaart (in kredietkaartformaat of briefkaartaformet) wordt goed verpakt, is van degelijke kwaliteit en wordt geleverd met een riempje en een handleiding.

uitslag rally

Van de negen deelnemers aan de rally hebben wij uiteindelijk vijf « afgewerkte » reeksen gezien. Van die vijf fotografen waren er drie die hun reeks helemaal zelf gemaakt hadden.

Laten wij daaruit gemakshalve besluiten dat de opdracht te moeilijk was of de moeite niet waard om er werk van te maken.

Bijgevolg nemen wij ons voor om bij een eventuele volgende rally de opdracht veel eenvoudiger te maken, in de hoop zo meer respons van de leden te krijgen.

Ook de jurering zorgde aanvankelijk voor een wiskundig probleem. Alhoewel dit vlug opgelost werd moeten wij toch vaststellen dat, als wij de antwoordformulieren goed bekijken, ook het correct invullen ervan voor een paar mensen een ietsje te moeilijk was.

Van de twintig antwoordformulieren was er één waarop maar drie getallen stonden. Dit konden wij niet laten meetellen, de andere werden overgenomen zoals ze ingevuld waren.

Dit gaf ons de volgende uitslag. (De plaats is omgekeerd aan het aantal punten).

	AANTAL KEER VERKOZEN ALS					PUNTEN	PLAATS
	EERSTE	TWEEDE	DERDE	VIERDE	VIJFDE		
WERNER		4	1	2	12	79	5
ARTHUR	1	1	5	9	3	69	4
DIRK	8	6	2	3		38	1
FREDDY	8	6	1	3	1	40	2
LEO	2	2	10	2	3	59	3

Proficiat aan de winnaar hij krijgt als prijs een jaarabonnement op een fototijdschrift.

De tweede en de derde gerangschikte ontvangen een gratis vergroting van een foto voor de tentoonstelling.

Vinden jullie het ook niet wat triest; negen deelnemers aan de rally en slechts drie die een door hen zelf afgewerkte reeks vertoonden. Je kunt er allerlei oorzaken voor zoeken. Beter is er oplossingen voor te vinden. Zeker een thema om tijdens de babbelavond even op door te bomen.

Wat moeten wij in de toekomst promoten? Losse beelden vertonen of een afgewerkte foto-reeks maken. Losse beelden zijn interessant in het perspectief van de jaarlijkse tentoonstelling. Met een goed afgewerkte reeks kun je ook buiten clubverband je vrienden en kennissen verrassen.

De gelegenheid om reeksen te leren maken werd naar mijn bescheiden mening toch voldoende door de club geboden. Wij konden voor het eerst kennis maken met het programma

Proshow Gold door de collega's van Iris Aartrijke. Het programma werd door Blandia aangekocht zodat iedereen er gebruik kon van maken. Tijdens verscheidene vergaderingen werd het programma uitgelegd en gedemonstreerd. Dat zou toch moeten volstaan opdat iedereen er zou kunnen mee werken. Het bewijs daarvan is de reeks die als derde eindigde in de rally. De maker ervan is pas (na vele jaren opnieuw) lid. Reeksen maken heeft hij tijdens de vergaderingen geleerd. Het programma heeft hij via Blandia bekomen. Door zelf een inspanning te leveren en te zoeken met vallen en opstaan is hij erin geslaagd een zeer bevredigend resultaat te tonen. Wat hij gedaan heeft moet een voorbeeld zijn voor allen die een inspanning willen doen om vooruit te komen in het beoefenen van onze hobby.

mededelingen

- * Volgende vergadering gaan wij weer zelf aan de slag. Breng dus je fototoestel en een blits mee. Je zult, zoals gewoonlijk, ook gebruik kunnen maken van de flitsinstallatie van de club. Maar ook medelid Paul zal een installatie met verscheidene flitstoestellen demonstreren.
- * Wie nog mee wil gaan naar Delft en omstreken kan nog altijd zijn naam opgeven. Spijtig genoeg kunnen wij geen kamers meer krijgen tegen dezelfde gunstige prijs.
- * Mogen wij vragen aan de leden die nog geen foto's toonden voor de tentoonstelling om een kleine inspanning te doen en op een van de volgende vergaderingen iets mee te brengen. Je hebt nog twee vergaderingen om dit te doen: april en mei. De doelstelling van twee foto's per lid moet toch kunnen gehaald worden.
- * Wie iets kwijt wil aan het grote Blandia publiek kan altijd zijn ideeën of teksten bezorgen aan de redactie van Refleks. In de mate van het mogelijke zullen zij in een volgende uitgave gepubliceerd worden.

* refleks is een erkend tijdschrift door vtb-vab

* verschijnt maandelijks behalve in juli en augustus

* verantwoordelijke uitgever: jaak schaefferbeke, koning albert-I laan 68, 8370 blankenberge

* website: www.blandia.com